ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Διευθυντής : ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΡΑΒΑΛΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΤΗΣΙΑ
Εσωτερικού δρ. 120 = Εξωτερικού Δρ. 2.—0
ΕΞΑΜΗΝΟΣ
Εσωτερικού δρ. 65 || Εξωτερικού Δρ. 80

Διαχειριστής : ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 50 — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΠΕΜΠΤΗ 5 Ἰανουαρίου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΔ'.— Ἀριθ. 3460

ΖΗΤΗΜΑ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

Ἡ ὑβρεσεία ἀπαιτήσις τῆς ἐν τῇ Συνδιασκέψει τῆς Λωζάνης Τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας, ὅπως ἡ Ἑλλὰς καταβάλῃ εἰς τὴν Τουρκίαν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν ἐκ τεσσάρων δισεκατομμυρίων φραγκων, θέτει καὶ πάλιν ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ ἐρώτημα τοῦ κατὰ πόσον θὰ ἦτο εἰς αὐτὸν συμφέρον καὶ δυνατὸν νὰ ὑποχωρῇ μέχρι τέλους πρὸ τῶν Τουρκικῶν ἀπαιτήσεων, κατὰ τρόπον προκαταρασκευάζοντα ἀσφαλῆ τὸν οἰκονομικόν του ὄλεθρον.

Ἐρχομένη μάλιστα ἡ Τουρκικὴ αὕτη ἀπαίτησις τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς κατ' ἣ εἶχε χειρετισθῇ μετ' ἀνακουφίσεως παρὰ πάντων ἡ διαλλακτικότης τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Κεμὰλ καὶ τὴν ἐπαύριον ἀλλεπαλλήλων ὑποχωρήσεων τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας μέχρι σημείου δυσκόλως δυναμένου νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς συνειδήσεως, φέρει τὸν λαὸν εἰς τὴν δύσκολον ἀνάγκην νὰ ἀναθεωρήσῃ ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε θυσίας του πρὸς ἐπιτυχίαν μιᾶς εἰρήνης πραγματικῆς.

Οὔτε δύναται τις νὰ κατηγορήσῃ σήμερον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν, ἐὰν πιεζόμενος ὑπὸ τῆς σκληρᾶς καὶ ἀδυσωπήτου ἀνάγκης ἀναγκάζεται νὰ μεταβάλῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὴν στάσιν του.

Οὔτε ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ τὸν χαρακτηρίσῃ ὡς πολεμοχαρῆ, ἐὰν βλέπων τιθέμενον πρὸ αὐτοῦ τὸ δίλημμα ἑνὸς βεβαίου θανάτου καὶ μιᾶς νέας πολεμικῆς περιπετείας, ἤθελε προτιμήσει τὸ δεύτερον.

Διότι ὑπεράνω τῶν εἰρηνοφίλων διαθέσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἰσχυρότερον τοῦ πόθου του ὅπως ἐξασφαλίσῃ ὑλὲρ αὐτοῦ καθεστὼς εἰρήνης, τοῦ ὁποίου ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαὸν ἔχει σήμερον ἀνάγκην, εἶναι κατὰ λόγον φυσικὸν τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοσεντηρήσεως.

Καὶ ἀκριβῶς τὸ αἴσθημα τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀναγκάζει σήμερον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ ἀποκρούσῃ διαρρήδην τὴν νέαν Τουρκικὴν ἀπαίτησιν δι' ἧς ἐπιδιώκεται ὁ ἀσφαλὴς ἐξ ἀσιτίας καὶ μαρασμοῦ θάνατός του.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει σήμερον σαφῆ ἀντίληψιν τῆς σοβαρότητος τῶν εἰς τὴν Τουρκίαν γενομένων ἐκ τοῦ σύνεγγυς παραχωρήσεων καὶ αἰσθάνεται βαθύτατα τοὺς λόγους οἵτινες τὸν ἐξηνάγκασαν εἰς αὐτάς.

Ἀλλ' ἀντιλαμβάνεται ἐπίσης σαφῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν ἔκτασιν τῆς νέας Τουρκικῆς ἀπαιτήσεως, ὡς καὶ τὴν ἀπόλυτόν του ἀδυναμίαν νὰ ὑποκύψῃ εἰς αὐτὴν, χωρὶς νὰ ἴδῃ κλονιζόμενα ἀνεπανορθώτως τὰ θεμέλια τῆς ὑποστάσεώς του.

Ἡ Τουρκία, τῇ ἀνοχῇ τῆς Εὐρώπης καὶ ἐκ σφαλμάτων ἀναφαιρετῶν τῶν μιερίων Ἑλλήνων Κυβερνητῶν, ἀποστερήσασα τὴν Ἑλλάδα ἐπαρχιῶν πλουσιωτάτων. Ἐπιτυχοῦσα τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ ἑξαρῶν εἰς ἃ ἀπὸ χιλιετηρίδων κατώκει.

Καὶ περιαγαγοῦσα αὐτὴν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποδεχθῇ συνθήκας ἀπομειούσας δι' ἔτη πολλὰ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἐθνικῆς της ἀνορθώσεως.

Ἔρχεται σήμερον νὰ ματαφέρῃ τὸ ὕστατον ἐναντίον της πλῆγμα, καθιστῶσα αὐτὴν δούλην της πραγματικήν, εἰκονικῶς μὲν ἀνεξάρτητον ἀλλ' ἄνευ ἐλπίδων ἀναγενήσεως.

Αὐτὸ κυρίως ἔχει σκοπὸν ἡ λεγομένη ἀποζημίωσις Τουρκικὴ ἀπαίτησις.

Διότι γνωρίζει ἡ Τουρκία, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται σήμερον ἐνώπιον οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ἀνυπερβλήτων, πρὸ πραγματικοῦ οἰκονομικοῦ χάους, χάους τὸ ὁποῖον καθιστᾷ ἀτελεωτικώτερον ἢ ὕστερον τοῦ προβλήματος τοῦ προσφυγικοῦ, ὡς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνορθώσεως ὅλων τῶν κρατικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐρειπίων ἅτινα συνεσώρευσαν ἐπ' αὐτῆς δεκαετεῖς πολεμικαὶ περιπέτειαι.

Καὶ αὐτὰς τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας ζητεῖ νὰ διευκολύνῃ, ἐπιβάλλουσα εἰς τὸν ἀπρόσωπον ἠτημένον της ἀποζημίωσιν πολεμικὴν, ἱκανὴν νὰ καταστήσῃ οὐδὲν μὲν ἀνέφικτον δι' ἔτη πολλά, τὸν δὲ λαόν του ἐς τὸ ἑξῆς εἴλωτα.

Ἀλλ' ἐπιχειροῦσα τοῦτο ἡ Τουρκία τοῦ Μουσταφὰ Κεμὰλ ἀπατᾶται καταφώρως εἰς τοὺς ὑπολογισμούς της.

Καὶ σφάλεται διότι ἀγνοεῖ, ὅτι ὁ λαὸς ὁ Ἑλληνικὸς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ στέρξῃ εἰς τὸ νὰ ὑπογράψῃ μίαν τοιαύτην εἰς θάνατον αὐτοματοποίησιν του καὶ ὅτι θὰ προτιμήσῃ νὰ πέσῃ μαχόμενος ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς ἀντὶ νὰ ὑποστῇ τὸν ἐξευτελιστικὸν ἐκ μαρασμοῦ θάνατον.

Ἐπιμένουσα ἐπὶ τῆς ἀπαιτήσεώς της ταύτης ἡ Τουρκία ἐξωθεῖ τὴν Ἑλληνικὴν ὑπομονὴν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ ἀφεύκτως τὴν ἀνάφλεξιν ἣν παρ' ὅλα ταῦτα ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπιθυμεῖ.

Καὶ ὁ κίνδυνος οὗτος καθίσταται μεγαλύτερος καὶ βεβαιότερος, ὅταν λησθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ ζήτημα ἀπὸ Ἐθνικοῦ καταντᾷ πλέον ὡς τοῦτο τίθεται σήμερον ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ζήτημα σοβαρόν καὶ συντηρήσεως, ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου πραγματικοῦ, καὶ νὰ καταστήσῃ ἀνισχύρους τελείως τὰς ἐντολὰς τῆς λογικῆς.

Ἡ Ἑλλὰς παρέσχε μέχρι τοῦδε ἀρκετά, πάρα πολλὰ μάλιστα, δείγματα τῆς φιλειρηνικότητός της καὶ ὑπεβλήθη εἰς θυσίας ὡς ἡ λεπτομερὴς ἀπαρίθμησις προκαλεῖ εἰς τὴν Ἐθνικὴν συνείδησιν τὸν τρόμον καὶ τὴν κατάπληξιν.

Ἀδυνατεῖ ὅμως νὰ δεχθῇ πλέον ἄλλην. Καὶ πρὸ παντὸς ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῇ τὴν νέαν Τουρκικὴν ἀπαίτησιν, προτιμῶσα ἀντ' αὐτοῦ τοὺς κινδύνους χιλίων πολέμων.

Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΤΟΥ ΡΟΥΡ

ΠΟΙΑ Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑ

[Καθ' ἣν στιγμὴν ἤρχισαν ἡ Γαλλικὴ ἀρπὰς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ρούρ, θε ωροῦμεν ἐπικαιρον νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν κατωτέρω ἔκθεσιν περὶ τῆς βιομηχανικῆς ἰδίως σημασίας τῆς ἐν λόγῳ περιφερείας καὶ περὶ τῆς σποδαιότητος τῆς παραγωγῆς της :]

«Οἱ βιομηχανοι τῆς κοιλάδος τοῦ Ρούρ δεδεικόν παροκαλέσεως ὅτι ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς ἀνακωχῆς ἀσκοῦν μίαν ἀμυντικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν (ἐμπόδιρτεσφόρ). Ὅπως καταπολεμήσουν τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν σοφίγγουν τοὺς δεσμοὺς τῶν διαφόρων συνεταιρισμῶν καὶ ὀργανώσεων καὶ ἀπιζητοῦν νὰ κατακτήσουν τὰς ξένας ἀγοράς.

Μεταλλεῖ ἐπικαλοῦνται τὰς δυσχερείας τῆς στιγμῆς, ὁ δὲ ἀμερόληπτος παρατηρητὴς θὰ διαπιστώσῃ μίαν ἐκλαμπρὰν ἀνάλυσιν μεταξὺ τῆς ὀθόνης ἀμυντικῆς αὐτῆς πολιτικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς ὑπερπαραγωγῆς, ἥτις διέπνεε τοὺς μεταλλοβιομηχάνους τὴν Ρούρ πρὸ τοῦ πολέμου.

Τί γίνονται πράγματι τὰ τεράστια κέρδη τὰ ἁποῖα πραγματοποιοῦν οἱ μεταλλοβιομηχανοι ; Ἐπειδὴ τὸ σύνολον τῶν συναλλαγων, τῶν διεξαγομένων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Γερμανίας, ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διεξαγομένας, ἀς ἴδωμεν κατὰ πρῶτον τί γίνονται τὰ κερδηθέντα μάρκα καὶ τὰ ὅτι ἐὰν λαμβάνοσι τὴν ἀγοραν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν.

Τὰ μάρκα αὐτὰ ἀπασχολοῦνται εἰς νέας ἀργασίας. Δὲν διατηροῦν εἰμὴ μόνον τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν κίνησιν κεφαλαια.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ἐνῷ εἰς τὴν λοιπὴν Γερμανίαν ἀγγέλλεται κρίσις τῆς οἰκοδομῆς, ἐξ νέα φράκτα ἐξαγῆς, ὡ, καὶ δεκακόνες νέαι ἐγκαταστάσεις ὀφικαμίνων καὶ ἐργοστασίων ζακχάρεως ὑρίσκονται ὑπὸ κατασκευὴν εἰς τὸ Ρούρ.

Ὁ εἷς Μάννισμαν ἰδίως κατασκευάζει ὀφικαμίνους εἰς Χόβστκεν, ἡ ἑταιρεία Τίσσεν ἐπανέλαβε τὰς ἀργασίας, τὰς ὁποίας διέκοψε κατὰ τὸ φθινόπωρον. Τὰ ἐργοστάσια χάλυβος εἰς Βεστφαλίαν Μεσόχωμ ἐγκαθιστοῦν καμίνους μὲ κόκ. Ἡ Ρήνειος Ἑταιρεία Α. Γ. ἀγκαθιστᾷ μεγάλα ἐργοστάσια κερκαποιείας, τὰ ἐργοστάσια Φοῦς τελειοποιοῦν τὰς ἐγκαταστάσεις των μὲ πλουτήρια τοῦ ἄνθρακος, ἐργοστάσια πίσσης ἀνεγείρονται εἰς Ὑρτιεγκεν καὶ Νοθκιρχεν.

Πλὴν τούτων 315 ἐρχατικαὶ οἰκίαι ἀνεγείρονται εἰς Μπόχολτ, πρὰ τὸ Ἔσσεν διὰ λογαριασμὸν πλείστων συνεταιρισμῶν.

Ἡ δραστηριότης αὕτη εἶνε τοσοῦτῳ μᾶλλον σημαντική, καθ' ὅσον ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἐλάτεωσις τῶν ἐργασιῶν εἶνε ἀδιάλυς.

Ὁ ὅρος κεφαλὸς ἔνεκα τοῦ μάρκου θὰ ἐπέρκει ἀρά γε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν προσπάθειαν ταύτην τῶν βιομηχάνων; Δὲν τὸ πιστεύω. Πολὺ πρὸ τῆς οἰκονομικῆς καταρρεύσεως ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς, οἱ βιομηχανοι τοῦ Ρούρ δὲν ἐσκέπτοντο ἄλλο τι εἰ μὴ νὰ ἀναπτύσσουν τὸ συνεπεῖς τὸ πόλεμον φθορὰν ὁλικὸν ἀντιστοιχοῦντες τὴν παραγωγικότητα τῶν ἐπιχειρήσεων των. Ἀπὸ τοῦ 1919, εἰ μεγάλοι συνεταιρισμοὶ μεταβάλλουν τὰ πραγματοποιηθέντα κέρδη εἰς μηχανήματα.

Προβαίνουν ἐπὶ τῇ βάσει διαγεγραμμένου σχεδίου καὶ ἡ πτωσις τοῦ μάρκου ἐπιφέρει ἀντιστοιχίαν τῆς προσπαθείας.

Ἀλλ' ὅλοι οἱ κεφαλαιοκρατικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν ἀποβλέπουν ἀπλῶς τὴν ἀπόφασιν τὸ μέλλον τοῦ Ρούρ.

Ὁμάδες τινὲς, ὡς οἱ τῶν Τίσσεν καὶ Κρόῦπ, θὰ ἤθελον ὅλως τὸ Ρούρ ἐπαναλάβῃ τὴν παραγωγὴν τῶν χυτηρίων καὶ τῶν ἡμιμεταλλουργιῶν προϊόντων εἰς τὴν κλίμακα καὶ πρὸ τοῦ πολέμου. Θὰ ἀνωμολόγουν εὐχαρίστως περὶ τὸ Ἔσσεν καὶ τὸ Νόρμμοῦς ὅτι ἔχασαν εἰς τὴν Λωρραίνην.

Κεφαλαιωτικὴν ἄλλως τε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος ὅτι ὀφιλόμενοι κατασκευάζονται εἰς τὸ Ρούρ... Περιφρτος τῇ ἀληθείᾳ... ἀμοιβαία οἰκονομική!

Ἀλλαὶ ὁμάδες ὡς ἡ τοῦ Σεϊνεϊ ἐγκαταλείπουν ἀτεβέτως τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπανοδοῦς εἰς τὴν προπολεμικὴν κατάστασιν καὶ σπεύφουν τὰς προσπαθείας των εἰς τὸν μεταχηματισμὸν καὶ τὴν ἀπαξεργασίαν. Αἱ τελευταῖαι στατιστικαὶ ἐξακριβώνουν ὅτι ὑπάρχουν περισσότερα μεταλλουργικὰ ἐργοστάσια μεταχηματισμοῦ ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὸ 1922 παρὰ κατὰ τὸ 1913.

Ὅθεν ἐν ᾗ αἱ ἐλάφειαι τῶν δύο βιομηχανικῶν κατηγοριῶν δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ αἱ μέθοδοι των τῆς ἐξαπλώσεως εἰναι παρόμοιαι. Καὶ ἡ μὲν καὶ ἡ δὲ χρησιμοποιεῖ ἀναλόγους μεθόδους χρησιμοποιήσεως τῶν κερδῶν των πραγματοποιουμένων χαρις εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων τοῦ Ρούρ.

Τὰ κέρδη αὐτὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ; βιομηχάνους νὰ σχηματίσουν ἑκτὸς τῆς Γερμανίας κεφαλαια.

Μέρος τῶν κεφαλαίων αὐτῶν κλίνεται τὰς ἀγορὰς τῶν πρώτων ὑλῶν, ἐν δεύτερον χρησιμοποιεῖ διὰ τὴν ἀπόδοσιν των χρεῶν καὶ ἐν τρίτον διὰ τὴν δημιουργὶαν περιουσιῶν.

Πρόκειται ἀρά γε περὶ σηματικῶν ποσῶν; Ἀναμφισβήτητον γεγονὸς, προκαλεῖ τὴν προσοχὴν μας. Κατὰ τὸ ἔτος 1921—1922 ἡ Γερμανία ἐξήγαγε μεγάλα ποσὰ σιδηρου καὶ χάλυβος.

	Εἰσαγωγαὶ	Ἐξαγωγαὶ	Περίσσεια ἐξαγωγῶν
	[Εἰς χίλια μάρκα εἰς χρυσὸν]		
1913	104.117	1.339.255	1.235.138
1921—22	84.813	556.302	471.489

Ἤτοι περὶ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ δισεκατομμύριον μάρκων εἰς χρυσὸν. Τοιοῦτον ἦτο τὸ περίσσευμα τῶν ἐξαγωγῶν κατὰ τὸ 1921-1922.

Τὸ δεβαιον εἶνε ὅτι κατὰ τὸ 1921-1922 οἱ βιομηχανοι τοῦ Ρούρ ἔκαμαν μεγάλα ἀποθέματα ξένων συναλλαγμάτων εἰς Τραπέζας ὀδετέρων κρατῶν.

Ἀλλ' ἡ κατὰ ταυτὸ δὲν εἶνε ἡ τοῦ σήμερον. Αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρακτικαὶ ἠλατιώθησαν. Πρακτικαὶ ὑπάρχουν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διότι αἱ τιμαὶ των γερμανικῶν προϊόντων ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὰς τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς.

Τὸ συνδικατον τῆς ἐξαγωγῆς τῶν μεταλλευτικῶν γερμανικῶν προϊόντων ὁμιλεῖ περὶ τελείας ἀλφάνας σομβολαίων μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καὶ μὰ ἰστε τὰ μεταλλευτικὰ προϊόντα τὰ ἐκ Λωρραίνης ἢ τὰ ἐκ Λοθαρίγγου κατεκτοῦν καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν τὰς ἀγορὰς καὶ μάλιστα ἐπ' ἐσχάτων ἐγένετο λόγος περὶ πρακτικῆς τροχιόνο δικοῦ ἐκ μέρους τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς γαλλικὰ ἐργοστάσια, πρᾶγμα ὅπερ συνελήφθη τοῦ; πατριωτικοῦς.

Ὁ ἰσοδύναμος καὶ ἐξ-ἐνὸς οἱ ἀντίστοιχοι τῆς δεκαετοῦς ὑπὸ τῶν γερμανικῶν ἐξαγωγῶν, ἐν πράγμα εἶνε δίβεῖον ὅτι οἱ βιομηχανοι δὲν θὰ δὸ ηθοῦν τοὺς λοιπὸς ἐν ἀπαιτήσεσι.

Οὔτω ἀλλ' ὡκαίνω νὰ ἀξιῶσω τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ἐπιδιώκοντες τὴν ἐπιστροφὴν τῆς πτώσεως τοῦ μάρκου διὰ νέων ἔργων. Ὅπως καὶ κατὰ τὸ 1914 οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐπιχειρήσεων θὰ εἴποσν: «Κλείστε ἄξιον ἔχει ἡ οὐδὲν τῆς παραγωγῆ.»

Γαῖς Ἡμέρας

ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ

εἰδήσεις παρουσιάζουν τὴν κατάστασιν ἐπιδεινωθεῖσαν ἐπικινδύνως λόγῳ τῶν τουρκικῶν ἐξωφρενισμῶν καὶ τῶν νέων ἀπαιτήσεων ἃς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κεμὰλ προέβαλον ἐνώπιον τῆς Συνδιασκέψεως.

Ὁ Ἀνατολὴ διέρχεται καὶ πάλιν κρίσιμους στιγμὰς οἱ δὲ λαοὶ τῆς διατρέχουν καὶ αὐθις τὸν κίνδυνον νέας κρίσεως, ὁμοίας πρὸς ἐκείνην ἐξ ἧς πρὸ μικροῦ μόλις ἐξῆλθον.

Δὲν δύνανται βεβαίως νὰ εἴπῃ τις ἀπὸ τοῦδε ποῖα θὰ εἶναι ἡ ἔκτασις τῆς κρίσεως ταύτης, πολλῷ δὲ μᾶλλον νὰ προφητεύσῃ ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων της.

Τὸ μόνον δ' ἀσφαλὲς εἶναι, ὅτι ὁ δρόμος καὶ ὁ τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὁ τῆς Εὐρώπης γενικώτερον, συγκεντρώνει τὴν στιγμὴν ταύτην τόσην ποσότητα ἠλεκτρισμοῦ, ὥστε νὰ ἀπειλῇ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν κεραυνοὺς καὶ καταιγίδα.

Καὶ τὴν καταιγίδα ταύτην αἰσθάνονται προσεγγίζουσαν βήματι γοργῷ, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ πλέον ψύχραιμοι μελετηταὶ τῆς καταστάσεως.

ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΦΩΝΟΣ

ἡ γνώμη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ σύμπαντος, ὅτι εἰ ἐν καιρὸς πλέον νὰ μετέλθῃ ἡ Ἑλλὰς σταυὶ περισσὸ κρὶν ἀνδρικὴν ἔναντι τῶν ἀοβίδων Γοθρικῶν ἀπαιτήσεων.

Ἔχει μάλιστα τὴν γνώμην ὁ λαὸς, ὅτι ἡ στάσις μας αὕτη πρέπει νὰ ἐδεικνυθῇ τὸ τεχότερον, πρὸ λαμβάνουσα τὸ κινδύνος οὗ; δημιουργεῖ ἡ κατάστασις τῆς σημερινῆ, ἐκκρεμόστος, ἢν ὁ ἀντίπαλος ἐπιζητεῖ σκοπίμως καὶ πρακτικῆς, προκαταλαμβάνοντες ἐν τῷ μεταξὺ διὰ νὰ ἀπελάσῃ ἀποτελεσματικώτερον τὴν εἰρήνην, τὴν διατάρξὴν τῆς ὁποίας ἐπιδιώκει.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀναμένει μὲ ἀγωνία, τὰς ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεω; τοῦ, ἐν τῇ ἀπολύτῳ βεβαιότητι ὅτι οὐδὲν θὰ εἶναι σύμφωνοι ἐπιτέλους πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ζωτικωτάτων διὰ τὴν φυλὴν συμφερόντων ὡς διεμορφώθησαν ταῦτα βήματι.

ΑΞΙΟΣ

τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ ἀτενίζεται πράγματι ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος, Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ, πρὸ; τὸν ὁποῖον οἱ νέοι πληρεξούσιοι Λέσβου διεβίβασαν τὴν γενικὴν παράκλησιν περὶ ἀναστολῆς τῆς διαταχθείσης παρ' αὐτοῦ ἐπιτάξεως τῶν ὑποζυγίων.

Ὁ Στρατηγὸς Πάγκαλος δὲν ἐκώφευσε πρὸς τὴν παράκλησιν τῶν Λεσβίων. Δὲν ἀπέρριψεν αὐτήν.

Ἀλλ' ἐκτιμῶν τὸ βάσιμον τῶν λόγων δι' οὓς ἐζητήθη ἡ ἀναστολὴ καὶ παρέχων ἀπόδειξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον τρέφει διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς νήσου μας ἀπεδέχθη τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν καὶ διέταξεν ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου ὅτι ἀναστολὴ ἡ ἐπίταξις μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου.

Μεθ' ἣν θὰ διενεργηθῇ αὕτη ἐπειγόντως.

Εἴθε τὸ παράδειγμα τοῦ Στρατηγοῦ νὰ μιμηθῶσιν ὅλοι ἐκεῖνοι παρ' ὧν ἐξαρτᾶται ὁ διανατοιτισμὸς ζωτικῶν τῆς νήσου μας ζητημάτων.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

Η ΕΠΙΤΑΞΙΣ ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ

Εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦ τέως πληρεξουσίου Λέσβου κ. Θ. Θ. ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ Στρατοῦ κ. Πάγκαλον διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιτάξεως κτηνῶν ἀλόγων χοῆ; ἡ κατωτέρω ἀπάντησις:

«Ἐπιτάξις ἀναστέλλ μέχρι 10ῆς τρέχοντος.

Τοχὸν ἐπιτεχθέντα ἐπιτεραφήσωσιν. Ἀπὸ 15ης ἐπειτόντος νὰ γινῇ.

Γεν. Στρατηγεῖον 3—1—23

Θ. Πάγκαλος

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Τελωνὴς Πλωμαρίου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Μανδαμαδόπουλου κατόπιν τιμαρατικῆς διατυπῆς τοῦ Γενικοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐτοποθετήθη ὁ παρὰ τῷ οἰκονομικῷ ἐπιτρόπῳ Γραμματεὺς Α' τάξεως κ. Ἀντ. Καβαλῆ, τοῦ κ. Μανδαμαδόπουλου ἐπανεχωρήθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ θεσιν εἰς Δάρμην τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

ΝΕΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΥΣΟΞΥΛΩΝ, ΡΗΙΝΗΣ, κ.λπ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πρὸς τὰς ἐνταῦθα δικαιοδοσίας ἀρχὰς, ἡ φορολογία τῶν καυσοξύλων καθορίσθη εἰς εἴκοσι πέντε δραχμὰς κατὰ ζύγιον [ἤτοι κατὰ 100 ὀκάδας], ρηνίνης δρ. 4 κατ' ὀκάν καὶ λοιπῆς ξυλείας κατὰ 50 ο/ο κατ' ὀκάν.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Ὁ κ. Κ. Χ'' Χριστόφας διένειμεν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων εἰς τοὺς καταδίκους καὶ ὑποδίκους ἀνὰ ὀ δραχμὰς.

— Εἰσῆς τὸ Καπνεργοστάσιον Καψωμάλλη ἀπέστειλε 160 πακέτα σιγαρέτων διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ Πρόσφυγες οἱ διαμένοντες ἐκτὸς τῆς πόλεως Μυτιλήνης, Ἄνω καὶ Κάτω Χάλεια καὶ Χρυσομαλλοῦσα ὅπως τὴν Προσαχὴ Δευτέραν 9ην τρέχοντος μηνὸς παρουσιασθοῦν εἰς τὴ Γραφεῖα Περιθάλψεως πρὸς παραλαβὴν τῶν βίβλων των.

Οἱ μὴ παρουσιζόμενοι δὲν θὰ λαβοῦν τὸ ἀναπτοῦν αὐτοῦς ἐπίδομα κατὰ τὴν γενησομένην πληρωμὴν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Περιθάλψεως
Προσφύγων Λέσβου

«ΑΣΥΛΟΝ ΠΑΙΔΟΣ»

Τὴν 28ην λεπτοῦ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ «Ἀσύλου Παιδὸς» ἐγένετο ἡ ἑορτὴ τοῦ δένδρου τῶν Χριστουγέννων. Εἰς δωμάτιον κατελλήλιω διακοσμηθὲν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ἐστέφη τὸ δένδρον κατοσμημένον ἀφθόνῳ διάφορα παιγνίδια. Εἰς μίαν τράπεζαν ὑπῆρχον γλυκύσματα καὶ φοῦτα εἰς ἄλλην πιτῆδι, καὶ εἰς ἄλλην ἦταν ἐκτεθειμένα διάφορα ἀρτόχειρα, ἔργα τῶν ὀρφανῶν.

Τὸ πρωΐον ἐφέλησαν διάφορα ἄσματα καὶ ἀπηγγέλθησαν ποιήματα ἐκφράζοντα τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ὀρφανῶν εἰς τοὺς εὐεργέτας των. Ἀκολούθω, οἱ κορίτσι διάνομαν δῶρα εἰς ὅλους ἀναχωρήσεως ὡς καὶ ἀφθόνα γλυκύσματα καὶ φοῦτα. Μεθ' ὃ εἰ λαμβάνοντες ἀπήρχοντο πλήρεις χαρᾶς καὶ εὐχαριστήσεως καὶ ἀποδίδοντο εἰ; τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ δῶρου των.

Καὶ οὕτω χαρὰ εἰς τὰ φιλάνθρωπα καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα τῆς κοινωνίας μας τὰ ἀστοργὴ ταῦτα ἀτόλληρα δείβῶν μίαν ἡμέραν εὐχάριστον καὶ ἀδόκιμασαν καὶ τὴν χαρὰν τῆς ἀπολαύσεως τοῦ δώρου. Ἡ Ἐφ. Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας εἰς τοὺς προσφέροντας ὡς καὶ εἰς τοὺς προσελθόντας καὶ τιμήσαντας τὴν ἑορτὴν ταύτην.

Κατάλογος τῶν προσφερθέντων ἀντικειμένων καὶ χρημάτων :

Κατασκευὴ Κωτζηνάβου 4 δοβέρ. μπυδήλιτς, κατσίκι. Ξενοπούλου 3 4|8. πηχ. λινὸν κατ. Κ' Ἠλία 4 ἀκρ. πατ ίδια, Π. Ἀντωνίου κ. Σπ 27 διάφορα παιγνίδια, Κ. Χ'' Χριστόφης δρχ. 100, Α. Χ'' Χριστόφας 50, Ἀλ. Σημιτκέρης 100, Γ. Βελισσάριος 25, Σ. Κωνσταντίνης 50, Ἔλεων. Σε. Ἀλεξάλη 37.50, Χ. Κατσάνης 52.50, Εὐρ. Η. Φωστρὸ ὁ 25. Β. Παπαδόπουλος 25, Σταυρινὸς καὶ Χ'ιλίδης 2 1|2 ὀκ. λοουκόμια.

Παρὰ τῆς Κης Εὐστρατιάδου :

Κατασ. Θ. Σιφανόγλου Παπτυρογεωρίου 3 4|8 πηχ. λινὸν, Ε. Μωραΐτεου 2 2|3 πηχ. λινὸν Κ' Θαλασσινοῦ 1 μετ. τσόκα, Λατζκὴ Ἀγορὰ 3 παιγνίδια, Νέα Ἀγορὰ 3 παιγνίδια, Ἀα. Τσολάκου κ. Σπ 3 σχεδ. μαρκοβολοιτὰ, Ν. Χωριτελάκης 2 μανδόλιν, Π. Πατλάκας 1 παιγνίδι. Μ. Κυνιαλῆς, 1 παιγνίδι, Π Μαστᾶς Δρχ. 5, Κ. Τριανταφυλλίδης 10 καὶ Κω Δοκάλλη 5.

Αἱ κορίτσι τῆς Ἐφ. Ἐπιτροπῆς προσέφερον διάφορα γλυκύσματα. παιγνίδια; δίβλια, κεραμάλλας κ. τ. λ. Ἑπίης προσέφερον διάφορα γλυκύσματα καὶ παιγνίδια καὶ Π. Κόμμα Γιαννακοπούλου, Ε. Ι. Κάρετζῆ, Θ. Βιοτ

ΑΥΞΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΦΟΡΩΝ

Κατηρτίσθησαν ὑπὸ τοῦ κ. ἀπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ δημοσιεύονται εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὰ ἑξῆς Νομοθετικὰ Διατάγματα.

1) Περὶ αὐξήσεως τῶν κατασταλαγμάτων ἀλκοητικῶν καὶ ἄλλων ἀπὸ 5 πρὸς 30 λ. ἐμβρίου 1922 διπλασιαζόντων τὸ ὁ ὅρος κατασταλάσεως ἐπὶ τῶν ἀλκοητικῶν ἀν γένοι ὅλων καὶ τῶν σκοτῶν καὶ 6) ὁ φόρος κατασταλάσεως ἐπὶ τῶν ἀνθρακοπεστίων.

2) Περὶ τῶν ποιμένων ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ